

aabner den paa den anden Side Adgang til at vælge en saa ringe Fængelsstraf, at selve Lovens ligefrem anviser Domstolene at gaa tilværks med en Lempelighed, der ikke synes naturlig i dette Forhold, saameget mindre, som den Slags ubetydelige Overlast, for hvis Bedkommende Lempelighed kan være rimelig, ikke falder ind under Straffelovens nævnte Paragraf, der kun gjælder Mishandlinger. Naar Domstolene nemlig tillige som Motiv til at vælge saa lave Straffe, som i Reglen sker, lade sig paavirke af Hensyn til den mishandlede Gustrus hyppig foreliggende Forbøn, forekommer det os, at dette Hensyn, saasnart man befinder sig indenfor de egenlige Mishandlingers Kreds, er yderst misligt. Vi indse imidlertid fuldt vel, at nogen direkte Indflydelse herpaa vil der ikke kunne gives fra Lovgivningens Side. Men en Stærkelse i Lovgivningen vilde dog indirekte kunne have en heldbringende Indflydelse ogsaa i denne Henseende.

Vi driste os ikke til at fremkomme med mere i det Enkelte gaaende Forslag, men fortrøste os i saa Henseende ganske til den Overveelse, som det er vort Haab, at det høie Thing vil skjænte denne Sag, hvis alvorlige Betydning ikke vil kunne miskjendes."

Et Mindretal (Højmark, Beth, Th. Nielsen og S. Sørensen) foreslaar Andragendet henviit til Justitsministeren.

Et andet Mindretal (Larsen, M. Pedersen, P. Pedersen og Rosen) finder derimod ingen Anledning til at gjøre nogen Indstilling, da den bestaaende Straffelov for de omtalte Mishandlinger hjemler en Straf, som kan stige fra Fængsel til 2 Aars Forbedringshúsarbejde og i grovere Tilfælde endog til flere Aars Strafarbejde.

18. Andragende fra 100 Vinhandlere og Vin-Agenter i Kjøbenhavn angaaende Tolden paa Vin. (Indbragt den 19de Januar 1882 ved Folketingsmanden for Kjøbenhavns 6te Valgfreds, Gad).

Andragendet er saalydende:

„Vi Undertegnede, som her i Byen drive Handel med Vin, tillade os herved ærbødigst at henvende os til den høie Rigsdag i Anledning af den i det af Regjeringen i Landsthinget forelagte Lovforslag om „Told- og Skibssafgifterne“ foreslaaede Forhøielse af Indførselstolden paa Vin.

Da vi maa bestrygte, at en saadan Toldforhøielse som foreslaaet, hvis den bliver ophøiet til Lov, vil have en meget skjæbnesvanger Indflydelse paa vor Handel tilfølgel, er det ikke uden stor Bekymring, at vi have set Forslaget fremkomme, og vi føle os stærkt kaldede til at udtale denne vor Bekymring, haadende, at den høie Rigsdag vil laane Øre til vore Hensstillinger, forsaavidt det, vi tilstræbe, maatte være foreneligt med de Hensyn, som — hvad vi tilfulde indse — altid maa have for Die, naar Statens almene Vel skal varetages.

Vi tillade os først at erindre om, at Løven af 5te August 1864 paalagde Vintolden et ekstraordinært Krigsstatillæg af 50 pCt., og naar nu den høitværdige Finantsminister paa Grundlag af Tolden med dette Tillæg af 50 pCt. foreslaar Indførselstolden fordoblet, saa er den foreslaaede Forhøielse i Virkeligheden et Paalæg af 200 pCt., idet Forslaget ikke indeholder Noget om, at en Del af Tolden kan betragtes som ekstraordinær.

Det maa være indlysende, at en saa betydelig Forhøielse maa virke meget sølelig baade for Forhandleren og Konsumenten. Fra vort Standpunkt som Forhandlere forudsæ vi, at den vil virke meget hæmmende paa Uffæiningen, saameget mere som den foreslaaede Toldforhøielse indtræder paa et Tidspunkt, hvor de forskjellige Drueshydomme have fordyret Indkjøbspriserne paa Vinene meget betydelig, og saavidt der kan skjønnes, er der ingen Udfigt til, at dette Forhold skulde bedre sig i en nogenlunde nær Fremtid. I Forening med denne Omstændighed vil en saa betydelig Toldforhøielse endnu mere vanskeliggjøre vor Handel og vil efter vor Overbevisning i betydelig Grad formindste Forbruget.

Samtidig med, at denne Forhøielse af Tolden foreslaas, indeholder Lovforslaget den Bestemmelse for Vins Bedkommende, at Netten til Toldgodtgjørelse ved Udførsel fra Kredittoplag bortfalder. Hvis denne Bestemmelse skulde blive vedtagen, da vil al Export-Forretning i Vine derved blive umuliggjort, da det maa anses for givet, at vi ikke ville være istand til at konkurrere med Udlandet, naar den eventuelle udenlandske Kjøber foruden sit eget Lands Indførselstold ogsaa skal betale Told til Danmark. Ligeledes ville vi blive afslaarne fra den Handel, vi hidtil have havt med fremmede Skibe, som anløbe Kjøbenhavn for at proviantere, idet det tør antages, at disse ville forsyne sig paa andre Stæder, naar de ikke som hidtil kunne faae Varene til ufortøvede Priser. At det skulde